

РЕШЕНИЕ

№ 41707

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10809** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба на Л. С. М., [дата на раждане] в [населено място], Палестинска автономна територия, лице без гражданство, ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Р. З. срещу Решение № 4919/30.09.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано да бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата. Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Оспорва изводите на административния орган, че чужденката е дошла в България по икономически причини, като сочи, че причината е желанието ѝ да се чувства свободна като човек с достойнство, каквото ѝ е липсвало в нейната родина. Соци, че постановеният отказ за предоставяне на хуманитарен статут я обрича на сигурна смърт поради непознаването на характера и традициите на арабските народи, тъй като в арабския свят честта на мъжа произхожда от честта на жената – независимо дали тя е майка, съпруга, сестра, дъщеря, братовчедка, особено когато става въпрос за лица с различни религиозни убеждения. Направено е искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат Р. З., който поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът - Председателят на ДАБ, представлява се от юрисконсулт К., който оспорва жалбата. Моли да бъде потвърден оспорения административен акт, тъй като лицето не отговаря на условията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото

доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила вх.№ ОК-13-243/03.05.2023 г. на РПЦ – С. от Л. С. М., [дата на раждане] в [населено място], Палестинска автономна територия, без гражданство, религия – християнка-католичка, семейно положение неомъжена ЛНЧ: [ЕГН]. Самоличността е установена въз основа на представен национален паспорт.

От административната преписка се установява, че чужденката е получила копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2305030001. Във връзка с образуваното производство е изискано и становище на ДАНС, в отговор на което с писмо от 09.06.2023 г. е посочено, че ДАНС не възразява на жалбоподателката да бъде предоставена закрила, в случай че отговаря на изискванията и условията по ЗУБ.

В хода на административното производство с молителката е проведено интервю, обективизирано в Протокол от проведено интервю рег.№ УП22136/16.05.2023г. По време на интервюто Л. С. М. мотивира молбата си за получаване на международна закрила с проблеми, които е имала в П., където е живеела в [населено място], на Западния бряг. В европейски държави няма роднини, с изключение на чичо ѝ, който е в България. Споделя, че преди около две-три години се е влюбила в момче-мюсюлманин на име У., на 23г., с когото са имали връзка една година. Когато семейство ѝ разбрало за това, я е подложило на побой и заключване в стаята ѝ за две седмици. Страхувала се е за живота си заради побоя и заплахи от страна на братята си и братовчедите си. Успяла е да избяга от къщата си и заедно с приятеля си отишли в полицията, където е подала жалба. През 2020г. е била настанена в защитен дом към държавна агенция и останала там една година. Роднините ѝ не били допускани в дома, а от директора му тя разбрала, че те са идвали и са искали да я убият. Цялото ѝ семейство било против нея заради връзката ѝ с мюсюлманин. Разказва, че после била преместена в друг защитен дом в Й., за четири-пет месеца, а след това влязла в манастир. Там се чувствала спокойно. Само баща ѝ знаел къде е, а след няколко месеца братът на баща ѝ я извел от П. с кола за Й.. Това станало на 18 април 2023 г. От Й. със самолет влязла в България, като е имала туристическа виза. По жалбата ѝ в полицията нямало развитие. Чужденката излага твърдения, че не е имала проблеми поради етническата си принадлежност. Не е членувала в политически партии или организации. Не е имала проблеми с полицията или други официални власти в страната си. Не е била арестувана, съдена или осъждана.

В производството молителката е представила допълнително следните документи:

Писмо от 30.03.2023г. от свещеник на латинската енория във В., в което е изложено, че Л. М. е член на енорията, която живее при трудни семейни и обществени обстоятелства. Била е преследвана от млади мъже от друга религия, имало заплаха за живота ѝ от нейните роднини. Затова църквата е била принудена да се намеси и я е въвела в манастира на Затворените сестри на рая в А., с цел да я защити и реабилитира с помощта на отдела за социални въпроси.

Писмо от 11.04.2023г. от Министерството на социалното развитие на П., дирекция В., в което е изложено, че Л. М. е 25-годишна жена, получила услуги за закрила и интеграция за два последователни периода - от м.декември 2020г. до м.май 2021г. и от м.септември до м.ноември 2022 г. По-късно е настанена в манастира А.. Тези услуги са предоставени вследствие малтретиране и заплаха за живота ѝ от нейни братовчеди поради интимна връзка с млад мъж от мюсюлманската религия.

Постановено е Решение № 14268/02.10.2023г., издадено от Председателя на Държавната агенция

за бежанците при МС, с което на оспорващата е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чужденката е обжалвала административния акт, който е отменен с Решение № 26333/07.12.2024г. по адм. дело № 334/2023г. по описа на Административен съд - София-град в частта, с която е отхвърлена молбата на чужденката за предоставяне на хуманитарен статут, а административната преписка е върната на Председателя на ДАБ-МС за ново произнасяне по молбата на чужденката, за предоставяне на хуманитарен статут и е отхвърлена жалбата на чуждата гражданка против решение №14268 от 02.10.2023г. на председателя на ДАБ-МС, в частта, с която е отхвърлена молбата на оспорващата за предоставяне на статут на бежанец.

С Решение № 5808 от 03.06.2025г. по адм. дело № 3060/2025г. по описа на Върховния административен съд е оставено в сила Решение № 26333/07.12.2024г. по адм. дело № 334/2023г. по описа на Административен съд - София-град.

В решението съдебният състав на АССГ приема, че информацията от страната на произход сочи, че по отношение на чужденката са налице материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Съдът посочва, че общоизвестен е фактът за наличието на военен конфликт в ивицата Газа след 07.10.2023г., по време на който над 130 000 сгради в цялата ивица Газа са претърпели щети. Като цяло жителите на анклав нямат достъп до медицинска помощ и социални услуги или този достъп е силно ограничен. Не достига храна, вода и електричество. Повечето болнични сгради са повредени, поради което не функционират. Според данни на Министерство на здравеопазването на ивицата Газа от началото на конфликта с И. най-малко 23 968 души са убити на територията на палестинския анклав, а според информацията на Палестинския информационен център, броят на жертвите в Газа от началото на конфликта възлиза на 31 497 души, 92%, от които са цивилни лица, а 12 345 са деца. При тези актуални данни съдът намира, че за чужденката е налице реална заплаха опасност от тежки посегателства за живота или личността ѝ като цивилно лице поради безогледно насилие, породено от вътрешен въоръжен конфликт. В страната на произход на чуждата гражданка продължава да е налице разрастващ се вътрешен въоръжен конфликт. Общоизвестна и почти ежедневна е информацията за бомбардировки и сухопътни операции, включително и в жилищни райони в Газа, при които се стига до значителен брой цивилни жертви, което е видно и от справката от 18.09.2024 г. и от разпечатките от различни интернет публикации, прегледани от Съда, че са преобладаващият процент от убитите. Тези събития са настъпили, след като молителката е напуснала държавата си по произход, не са преценявани при разглеждане на молбата и на основание чл.142, ал.2 АПК са от значение за това дали не са налице тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, включително наличието на въоръжен конфликт в страната на произход с оглед тълкуването на чл.15, б.,„в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/2007г. на Съда на Европейския съюз. Съдът приема, че от събраната по делото информация може да се направи предположение, че за чужденката са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход тя би била изправена пред реален риск да стане обект на заплаха за живота и здравето си, в условията на продължаващ конфликт. Съдът приема, че поради това оспореният административен акт в частта, в която се отказва хуманитарен статут на чужденката, следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне от председателя на ДАБ, като в новото производство е необходимо да се изследва актуалното развитие на ситуацията в страната на произход и продължава ли да е налице опасността за живота и здравето на молителката при евентуалното ѝ връщане там.

Според Решение № 5808 от 03.06.2025г. по адм. дело № 3060/2025г. по описа на ВАС, с което е

оставено в сила решението на АССГ правилно първоинстанционният съд е приел, че по отношение на кандидата следва да бъдат проверени отново наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9, ал.1, т.3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Като се позовава на представената пред касационната инстанция справка от 12.03.2025г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в Палестинската автономна територия, ВАС сочи, че може да се приеме наличието на предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, включително наличието на въоръжен конфликт в страната по произход с оглед тълкуването по чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17.02.2009 г. по дело № С-465/2007г. на Съда на Европейския съюз. Дадени са указания при новото разглеждане от страна на административния орган да бъде съобразено актуалното развитие на ситуацията в страната по произход и продължава ли да бъде налице опасността за живота и здравето на молителката при евентуалното ѝ връщане там.

С оспореното в настоящото производство Решение № 4919/30.09.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ отново е отказано да бъде предоставен на статут на бежанец и хуманитарен статут на Л. С. М., [дата на раждане] в [населено място], Палестинска автономна територия, лице без гражданство, ЛНЧ: [ЕГН].

Административният орган е счел, че при повторното разглеждане молбата за международна закрила на чужденката следва да бъде разгледана единствено във връзка с възможността за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9 от ЗУБ, доколкото с влязъл в сила административен акт- Решение № 14268/02.10.2023г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, е отказано да ѝ бъде предоставен на статут на бежанец. Въпреки това повторно се е произнесъл и по предоставяне на статут на бежанец, което е извън обхвата на съдебен контрол в настоящото съдебно производство.

За да постанови отказ да бъде предоставен хуманитарен статут на Л. С. М. Председателят на ДАБ се позовава на приложената по преписката справка с вх. № МД-02-389/10.07.2025г. на актуалната обстановка в Палестинска автономна територия, изготвена от дирекция „Международна дейност" на ДАБ-МС, като прави извода, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30.01.2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Административният орган прави разграничение между ивицата Газа и Западния бряг, от който е чужденката, като счита, че положението на територията на Западен Бряг не е същото, и не следва да се преценява единствено въз основа на конфликта в Ивицата Газа. Ивицата Газа е в хуманитарна и икономическа катастрофа, със сринато здравеопазване и образование, с масови разрушения, глад и блокада. Западния бряг остава подложен на високо ниво на несигурност, системна нестабилност, но съхранява частични икономически и институционни структури. Двата региона споделят тежка социална и икономическа криза, но степента и естеството на бедствието се различават по същество. Докато в Ивицата Газа съществува пълномащабен военен конфликт с масови разрушения и хуманитарна катастрофа, на Западния бряг кризата е по-нискоинтензивна. Счита, че актуална справка с вх. № МД-02-389/10.07.2025г. не съдържа информация, която да

сочи за влошаване на обстановката на територията на Западния бряг, достигаща, границите на безогледното насилие, породено от въоръжен конфликт или неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжените групировки. Следователно не следва да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденката би била изправена пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка. По искане на жалбоподателя е разпитан и свидетелят И. М., чичо на Л. С. М., чиито показания съдът кредитира в частта, в която не противоречат на писмените доказателства. Според свидетеля И. М. племенницата му Л. е дете на двама разведени родители. Брат му, нейният баща, обича алкохола и са разделени с майката на Л., която е от едно провалено и трудно семейство. Оставила е и училището и не го завършила. Била е сгодена три години за едно момче, но майка ѝ се намесила и ги разделила. Тъй като тяхната култура изисква момчето да се ожени девствено, животът на Л. е тръгнал накриво. Момчето е спало с Л. и е започнало да разказва на другите момчета, които започнали да я тормозят психически. Тя постоянно е била тормозена- първо от семейството, от братята си, за които може да се каже, че са агресивни. Затворили я, отрязали ѝ косата, но тя по някакъв начин е намерила телефон и е осъществила връзка с момче мюсюлманин от друг град, с което при първата възможност избягала. След бягството ѝ проблемите в общността се задълбочили, тъй като тя нямала никакъв шанс да се омъжи. След повторно бягство от къщата на роднини, от полицията я преместили в дом за изтормозени жени за около две години. Свидетелят разказва, че е споделил с жена си, която е българка и са направили покана, за дойде в България с документи и да живее нормален живот, отишъл до П. и я взел със себе си. Извеждането на Л. станало със съдействието на попа, който ги изчакал на моста между П. и Й., с охрана от полицията и от църквата, защото тя е заплашвана от братовчедите си, че ще я убият. Според свидетеля те /П./ са във война, ако не реална със стрелба, то икономическа. Стават убийства. Полицията не може да контролира спокойствие на народа. Всеки ден има стрелби и убийства. Свидетелят посочи на картата на съда, разстоянието от ивицата Газа до В., което заяви, че е около 2 ч. с кола. Според него има реални военни действия всеки ден. Свидетелят твърди, че от 12г. живее в България, а от 1983г. е влязъл в България, където живее с жена си и двете им деца. Живеят в Д.. Завършил е в С. университет, специалност право.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е издадено от председателя на ДАБ при МС, компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал.1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния

ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Независимо от горното, съдът счита, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила, довело и до несъответствие с материалния закон.

В нормата на чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е датата, когато съдът се произнася по случая. Това изискване не е изпълнено, независимо от дадените указания на съда, тъй като административният орган не е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила.

Видно от приложената по преписката справка с вх. № МД-02-389/10.07.2025г. на актуалната обстановка в Палестинска автономна територия, изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС приблизително 950 души са убити при сблъсъци между израелските сили за сигурност, израелските заселници и палестинските цивилни и въоръжени групировки на Западния бряг от 7 октомври 2023г. насам.

International Middle East Media Center съобщава на 2 юли 2025г., че израелските сили застрелват млад палестинец късно вечерта на 1 юли 2025г. в [населено място], северозападно от Н. в северната част на окупирания Западен бряг. Също на 1 юли 2025г. войници застрелват палестинец източно от В. в южната част на Западния бряг. Кметът на С., М. А., заявява пред информационната агенция W., че голяма армейска сила нахлува в града с няколко военни превозни средства и разполага пехотни сили на 1 юли 2025 г. вечерта. А. добавя, че израелски войници нахълтват в домовете на много граждани в [населено място], подлагат жителите на разпити и нападения, и налагат полицейски час в града. Палестинското дружество на Ч. полумесец (PRCS) съобщава, че екипите на линейките са транспортирали 22-годишен мъж до болницата, след като окупационните сили го прострелват в гърдите и гърба с бойни муниции.

Освен това, израелските сили прострелват палестинец източно от В. и отвлечат двама други в град Ал-Х. сутринта на 1 юли 2025г. Медийни източници съобщават, че окупационен войник прострелва 43-годишния гражданин Кифах И. Х. в крака с

бойни патрони, докато преминава през портата „Аш-Гураб“ в Б. С., източно от В.. Раненият мъж впоследствие е транспортиран до болница за лечение, състоянието му не е известно към 2 юли 2025г. Източниците добавят, че израелските сили, нахлули в град Ал-Х., щурмуват и претърсват домовете на гражданите, и отвлечат двама млади мъже - А. А. Ал-Масри и М. М. С..

Според медийни съобщения и местна правозащитна група, най-малко 50 палестински семейства от бедуинска общност в окупирания Западен бряг са напуснали домовете си след многократни нападения и тормоз от израелски заселници под закрилата на израелските сили. Тридесет палестински семейства са насилствено разселени на 4 юли 2025 г. сутринта от арабската бедуинска общност М., северозападно от Й., съобщава палестинската информационна агенция W., докато 20 други са разселени предходния ден - 3 юли 2025 г. Преди принудителното разселване общността е дом на 85 семейства, наброяващи около 500 души.

Палестинската правозащитна група Организацията „Ал-Б.“ за защита на правата на бедуините, заявява, че семействата са били принудени да напуснат след години опити да се защитят „без никаква подкрепа“. Атаките на израелските сили и израелци от незаконни селища се увеличават в окупирания Западен бряг, откакто войната на И. срещу Газа започва на 7 октомври 2023 г.

Кадри, публикувани в социалните медии и потвърдени от агенция *Sanad* (Sanad Verification Agency) на *Al Jazeera*, показват камиони, натоварени с вещи, които се отдалечават от района през нощта. Х. казва пред W., че атаките също така заплашват да заличат общността и „да отворят пътя за незаконна колониална експанзия“.

Израелската правозащитна група B'Tselem документира многократни актове на насилие от страна на израелски заселници срещу палестинци в М., близо до Й., където живее племето М.. През 2024 г. заселници, въоръжени с палки, щурмуват палестинско училище, а през 2023г. въоръжени заселници блокират пътя на превозни средства, превозващи палестинци, като някои стрелят във въздуха, а други хвърлят камъни по превозните средства.

В материал на *Middle East Monitor* от 21 януари 2025г. се посочва, че израелските окупационни сили затягат обсадата си над губернаторство В. в южната част на окупирания Западен бряг, като го разкъсват и изолират, използвайки 89 военни порти, бариери и бетонни блокове. В резултат на това палестинците са принудени да използват малък и ограничен брой пътища, за да излязат или влязат в губернаторството, преминавайки през военни контролно-пропускателни пунктове, където израелските окупационни сили претърсват колите им, проверяват самоличността на гражданите и задържат цивилни. Новите ограничения допълнително разтърсват ежедневието на палестинците. Мерките на израелската армия са успоредни с продължаващите атаки на заселници в южните, западните и източните райони на губернаторството, с цел тероризиране на палестинците и изселването им от земите, за да ги завземат и да построят незаконни еврейски

селища, които разделят палестинските общности. Х. Б., изследовател в областта на колонизирането на селищата, заявява, че израелските окупационни сили са инсталирали 53 военни порти в губернаторство В. от началото на израелската война срещу Газа на 7 октомври 2023 г., повечето от които са окончателно затворени, така че палестинците не могат да преминават през тях. Циментови блокове са поставени на около 36 други пътя. Тези затваряния, в допълнение към трудните икономически условия в губернаторството и нарастването на броя на семействата, паднали под прага на бедността до 36%, правят условията на живот в губернаторството изключително трудни по отношение на движението и способността за осигуряване на ежедневни нужди, според Търговско-промишлената камара на В..

Акциите на 26 март 2025г. идват в момент, когато израелската армия продължава военната си офанзива в северната част на Западния бряг от м. януари 2025г., убивайки над 70 палестинци и разселвайки хиляди. Напрежението е високо в окупирания Западен бряг, където най-малко 938 палестинци са убити и близо 7000 са ранени при атаки на израелската армия и незаконни заселници от началото на конфликта в Газа на 7 октомври 2023 г., според палестинското министерство на здравеопазването.

От *Daily S.* припомнят, че през м. юли 2024 г. М. съд (МС) обявява дългогодишната окупация на палестински територии от И. за незаконна, призовавайки за евакуация на всички селища на Западния бряг и в Източен Й..

В свой материал от 27 май 2025г. *Al Jazeera* съобщава, че израелските сили нападат обменни пунктове в окупирания Западен бряг използвайки бойни изстрели и сълзотворен газ, докато щурмуват [населено място], убивайки най-малко един палестинец и ранявайки повече от 30. Обменни пунктове в градовете Р., Н., Х. А., Ел-Б., В., Д. и Т. са нападнати на 27 май 2025 г., информират жители. В северния [населено място] израелски войници нахлуват в обменна станция, собственост на компанията „Ал-Х.“, и в магазин за злато, според съобщения в местните медии. Те също така изстрелват димни бомби в центъра на Д., а улици са затворени в Т. и В. на окупираната палестинска територия.

Middle East Eye припомня, че И. поставя Западния бряг под блокада, запечатвайки входовете на градове и села с железни порти и бетонни бариери, откакто започва бомбардировките срещу И., намалявайки мобилността на палестинците, които нямат равен достъп до бомбоубежища, какъвто имат другите в И..

По отношение на Западния бряг, Бюрото по консулски въпроси на Държавния департамент на САЩ информира, че през последните няколко месеца се наблюдава увеличение на насилието, израелските военни операции и терористичните атаки. Някои инциденти довеждат до нараняване или смърт на американски граждани. По време на периоди на безредици израелското правителство може да ограничи достъпа до и в рамките на Западния бряг, а в някои райони може да бъде въведен полицейски час.

Видно от цитираната обилна информация, съдържаща се в представената от ответника справка с вх. № МД-02-389/10.07.2025г. на актуалната обстановка в Палестинска автономна територия, изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС за положението на територията на Западен Бряг, напълно необоснован се явява извода на административния орган, че липсва информация, която да сочи за влошаване на обстановката на територията на Западния бряг, достигаща, границите на безогледното насилие, породено от въоръжен конфликт или неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжените групировки. Действително положението на територията на Западен Бряг не е същото, и не следва да се преценява единствено въз основа на конфликта в Ивицата Газа, но и на територията на Западен Бряг, чужденката би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 на разширен състав на Съда на Европейските Общности. В него се казва, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със

специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

От личната история на жалбоподателката, културните и религиозни особености на държавата ѝ на произход, съдът прави извод, че завръщането ѝ на територията като „обезчестена“ жена, я обрича на опасност от загуба на живота ѝ. Отделно от това, съдът приема, че от събраната по делото информация може да се направи предположение, че за чужденката са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход тя би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата за живота и здравето си, в условията на продължаващ конфликт. Горното налага извода, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като постановен при нарушаване на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Освен това с оглед разпоредбата в чл. 6 ал. 2 от АПК административният акт е издаден и в нарушение на основни принципи на административното правораздаване, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

По изложените съображения издаденият административен акт е незаконосъобразен, което налага неговата отмяна и връщане на преписката за ново произнасяне от административния орган съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4919/30.09.2025г. на Председателя на ДАБ при МС, в частта му, с което е отказано да бъде предоставен хуманитарен статут на Л. С. М., [дата на раждане] в [населено място], Палестинска автономна територия, лице без гражданство, ЛНЧ: [ЕГН].

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за

бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :